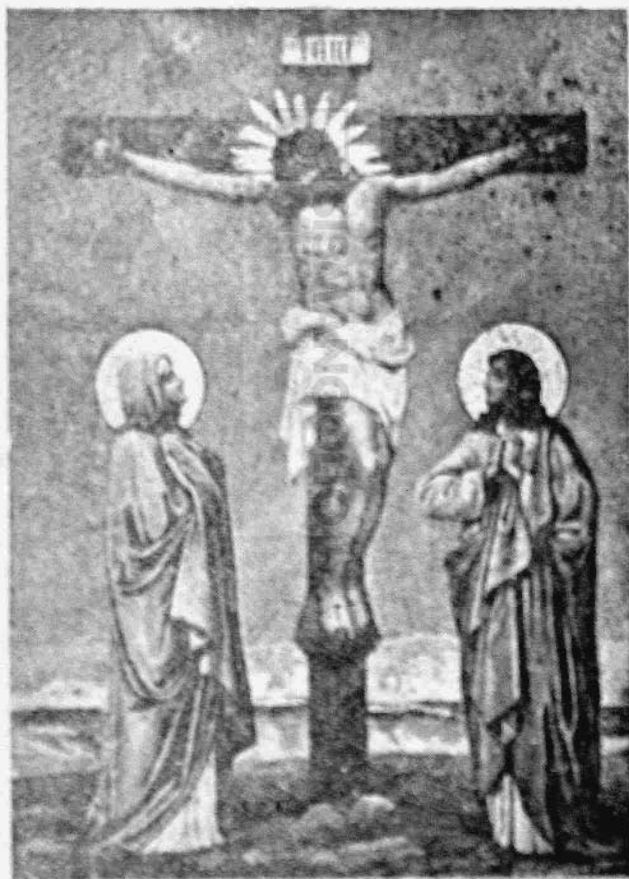

2631

**ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΕΥΡΕΘΕΙΣΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ**

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη εὗρέθη εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐπάνω εἰς τὸ χωρίον Γεθσημανῆ, εἰς τὸν τάφον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Θεοῦ θεία, θεῖον θαῦμα.

ΔΙΗΓΗΣΙΣ τοῦ μεγάλου καὶ φρικτοῦ μυστηρίου ὅπου ἐγένετο εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν τῆς Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ΣΙΩΝ. Λίθος ἔπεσεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ αὐτὸς ὁ λίθος ἦτο μικρὸς καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ τὸν σαλεύσῃ.

Ἀκούσατε δὲ, εὐλογημένοι χριστιανοί, πῶς ἐξήλθεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν αὐτὸς ὁ λίθος.

Ἦτο ἡμέρα Τετάρτη, καὶ ἐντὸς αὐτοῦ εἶχεν ὁ λίθος αὐτὸς γράμματα θεϊκὰ καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ τὸν σαλεύσῃ.

Τότε ὁ ἁγιώτατος Πατριάρχης τῶν Ἱεροσολύμων Ἰωαννίκιος ἐσύναξεν ὄλους τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ ἅπαντας τοὺς Χριστιανοὺς, καὶ ἕκαμαν δέξιν πρὸς τὸν Θεὸν τρία ἡμερόνυχτα γονυκλινωὺς καὶ μὲ θερμὰ ἄδγκρα παρακαλοῦντες τὸν Παντοδύναμον Κύριον, καὶ

ἤκούσθη φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσα. Ἐπάρατέ την αὐτὴν τὴν πέτραν καὶ ἴδετε τὰ γεγραμμένα θεϊκὰ λόγια. Τότε ὁ ἀγιώτατος Πατριάρχης ἔρράγισε τὴν πέτραν καὶ εὗρεν ἐντός αὐτῆς αὐτὰ τὰ γεγραμμένα ἅγια λόγια, ἅτινα ἔλεγον οὕτως.

Ὅσοι ἐπίστευσαν τῷ ἁγίῳ ὀνόματί μου καὶ ἔγιναν χριστιανοί, πέμπω αὐτὴν τὴν ἁγίαν μου ἐπιστολήν. Εἰς τὸν κόσμον αὐτοῦ ἀφήκα τὸ Εὐαγγέλιόν μου καὶ τὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας μου, διὰ νὰ σὰς διδάσκουν νύκτα καὶ ἡμέραν διὰ νὰ φυλάξετε τὰς ἐντολάς μου, καὶ σεῖς ὡς ἀνόητοι τὰς καταπατεῖτε. Διὰ τοῦτο θέλω ἀποστρέψει τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ σὰς καὶ δὲ θέλω σὰς λυπηθῆ πλέον.

Ἐγὼ σὰς ἔστειλα βάρβαρα ἔθνη καὶ σὰς ἐμαστίγωσαν καὶ σὰς ἐπῆραν τὸν ἥλιον σας, καὶ σεῖς δὲν ἐμετανοήσατε διὰ νὰ σὰς λυπηθῶ καὶ νὰ σὰς λυτρώσω.

Ἰδέτε καὶ στοχασθῆτε ἀνθρώποι μικροὶ καὶ μεγάλοι ὅτι, ἐὰν δὲν φυλάξετε τὴν ἁγίαν μου Κυριακὴν ἔπου εἰς αὐτὴν ἀνεστήθην, θέλω ἀνοίξει τοὺς καταρράκτας τοῦ οὐρανοῦ καὶ θὰ βρέξω αἷμα μὲ φωτίαν νὰ σὰς κατακαύσω.

Ἀφρόντιστοι! δὲν στοχάζεσθε, ὅτι τὴν ἁγίαν μου Κυριακὴν ἀνέστησα τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ μαζὺ μὲ τὴν Εὐάν καὶ τοὺς ἔβαλα εἰς τὸν Παράδεισον ἀπὸ τὸν κατηραμένον τόπον τῆς κολάσεως, ἔπου τόσους αἰῶνας ἦσαν κλεισμένοι καὶ ἐχάρισα τὸν Παράδεισον εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς ἑσὰς, διὰ νὰ εὐφραίνεσθε αἰωνίως μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν βασιλείαν μου; Καὶ σεῖς, ἀφρόνιστα-

τοι καὶ ἀνόητοι καὶ φθονεροί, μὲ τί καρδίαν αὐτὴν τὴν ἁγίαν ἡμέραν τὴν καταπατεῖτε μὲ τὰ παμμίαρα ἔργα σας; Στοχασθῆτε, ἀφρόνιστατοι, ὅτι θέλω κλείσει τὸν οὐρανὸν νὰ μὴ βρέξῃ πλέον καὶ τὴν γῆν νὰ μὴ βλαστήσῃ χορτὰρι οὔτε γεννήματα, ὥστε νὰ σπείρετε καὶ νὰ μὴ θερίζετε, διότι διάγετε πρὸς κακῶς καὶ διεστραμμένως. Καὶ ἐγὼ θέλω φερθῆ πρὸς ὑμᾶς μὲ ὀργὴν θυμὸν καὶ ἀγανάκτησιν. «Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν.» Ἐγὼ σὰς ἔστειλα σημεῖα, χειμῶνας κακοῦς καὶ χιόννας, ἀκρίδας, ἀνέμους καὶ ἀστραπὰς φοβεράς, θανατικά, λοιμοῦς, σεισμοῦς φοβεροῦς, καὶ σεῖς ὡς λίθοι ἀναισθητοὶ δὲν μετανόησατε, ἵνα εἰς πίστιν ἔλθῃ ἡ φθονερά σας καρδία καὶ ν' ἀφήσετε τὰ κακὰ σας θελήματα.

Τὴν ἁγίαν Κυριακὴν καὶ τὰς μεγάλας μου ἑορτὰς τὰς καταπατεῖτε μὲ τὰ πονηρὰ ἔργα σας, υἱοὶ διαβόλου καὶ κληρονόμοι τῆς αἰωνίου κολάσεως καὶ ὄχι τῆς βασιλείας μου. Καταπατεῖτε τὰ θεῖα μου προστάγματα, τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον, καὶ τὴν ἁγίαν μου ἐκκλησίαν ἐγὼ ἠλόγησα τὴν γῆν νὰ δέσῃ σίτον, εἶνον, ἔλαιον καὶ πᾶν ἀγαθόν, καὶ ἐχορτάσατε καὶ ἐπροκόψατε, καὶ σεῖς ἐστάθητε ὅλοι διάβολοι καὶ ἀχάριστοι ὡσάν τὸν Ἰούδαν σιμὰ εἰς ἐμὲ, ἀπὸ τὰ κακὰ σας ἔργα καὶ τὰς ἀνομίας σας τὰς παρανόμους. Ἐβουλήθην ὅμως νὰ σὰς ἀφανίσω ἀλλὰ διὰ τὰς παρακλήσεις τῆς ἁγίας καὶ ὑπεραγίας Μητρὸς μου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων μου σὰς εὐσπλαγχνίσθηκα, διὰ πρεσβειῶν τῆς Παναχράντου Μητρὸς καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ προφητῶν καὶ

μαρτύρων και δούλων, και δικαίων, δεν σας έτιμώρησα δια τας εδελυρας πράξεις σας. Τι αγαθόν επράξατε δια ν' άρέσητε της βασιλείας μου; Πτωχούς, όρφανούς, χήρας και παιδιά ανήλικα όπου φωνάζουν όπισω σας δεν έχορτάσατε, ούτε έκυβερνήσατε δια να λυπηθώ έγω και σας συγχωρήσω τας άμαρτίας σας.

Δεν βλέπετε τὰ άλλόφυλα έθνη, όπου νόμον δεν έχουν και νόμον πράττουν; Έγω σας έδωκα αρχιερείς και ιερείς, δίδων αυτοίς εξουσίαν του θεομείν και λύειν. Δεν βλέπετε άναίσθητοι, τι μέγα μυστήριον είναι ο άφορισμός; Όποιος σταθή άφορισμένος δεν δύναται το σώμα του να διαλύση ή γή, ούτε ή ψυχή του έχει άναπαυσιν εις το αιώνιον πυρ της κολάεως, έως ου να τον συγχωρήση ο Ιερεύς όπου τον άφώρισεν. Αν εύρίσκειται άποθαμμένος πρέπει να του δώση ο αρχιερεύς την συγχώρησιν και ούτω δύναται να διαλυθή το σώμα του και εύρεθή συγχωρημένος εις τον αιώνα τον μέλλοντα. Ένώ σας έδωκα άγιον νόμον δια μέσου του προφήτου Μωυσέως επάνω εις το όρος Σινά, και εις εσχάτους καιρούς ήλθον και έσαρκώθην εις την γήν εκ της άγίας μητρός μου και άειπαρθένου Μαρίας, και τον παλαιόν νόμον πληρώσας, άφήκα προς υμάς το Ιερόν Ευαγγέλιόν μου, το όποιον είναι ή Κοινή Διαθήκη μου. Τα όσα έκαμα δια το ανθρώπινον γένος, σεις όλα τα καταπατήσατε με τας κατηραμένας βλασφημίας σας, βλασφημοῦντες και καταπατοῦντες τον σταυρόν μου και τα φρικτά πάθη, άτινα υπέφερα δια την ιδιικήν σας αγάπην επάνω εις τον του Κρανίου τόπον,

προσέτι υπέφερα έμπτυσμούς και κολαπισμούς δια σας έρραπίσθην, δια σας έφόρεσα την κοκκίνην χλαμίδα, την όποιαν μοι έφόρεσαν δι' έμπαιγμόν και έβάσταξα τον κάλαμον εις χείρας, και με τόσους έμπτυσμούς και ένειδισμούς έννομάσθην ψευδής βασιλεύς των Ιουδαίων, δια την ιδιικήν σας σωτηρίαν.

Δια σας έβάσταξα τον σταυρόν εις τους ώμους μου και εούρθην εις τον του Κρανίου τόπον, δια σας έτελειώσα την ζωήν επάνω εις τον σταυρόν με τόσας πληγάς, χύνων το πανάγιον αιμά μου δια να ξεπλύνω τας άμαρτίας σας, και δια να σας χαρίσω την ούράνιον βασιλείαν μου, όπου είσθε έξωρισμένοι δια την παράβασιν του πρωτοπλάστου Αδάμ. Δια σας έφόρεσα τον ακάνθινον στέφανον, κατατρύπων την άγίαν μου κορυφήν δια να σας στεφανώσω και να κάμω διαδόχους της βασιλείας μου. Δια σας ήνοιχθη ή άγία μου πλευρά ύφ' ένός των στρατιωτών, και έξήλθεν αιμα και νερόν δια να δείξο ότι το νερόν είναι το βάπτισμα και το αιμα είναι ή άγία μου κοινωνία, όπου χωρίς αυτά τα δύο μυστήρια δεν δύναται να ίδη τις την βασιλείαν του Πατρός μου του επουρανίου. Αλλά σεις δι' άνταμοιβήν των θείων μου εϋεργεσιών, υβρίζετε και καταπατείτε τον σταυρόν και τα πάθη μου.

Ίδετε, άνθρωποι, και στοχασθήτε από τα ειθλία της Εκκλησίας μου, ότι την άγίαν μου Κυριακήν, την όποιαν καταπατείτε με τα άνομα έργα σας, εις σήτην την άγίαν ήμέραν μέλλω να τελειώσω την δευτήραν μου παρουσίαν και να τελειώσω τον κόσμον ν'

ἰποδῶσω τοῦ καθ' ἑνὸς κατὰ τὰ ἔργα ἔπου ἔπραξε. Καὶ ἔσοι ἐβάσταξαν τὰς ἐντολάς μου καὶ ἐποίησαν τὰ προστάγματα μου θέλουν λάμπει ὥσπερ, τὸν ἥλιον καὶ θ' ἀκούσουν τὴν μακαρίαν ἐκείνην φωνήν, τὸ, «Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου» καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ θὰ ἀκούσουν τὴν φρικτὴν μου ἀπόφασιν: «Πορεύεσθε εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Πορεύεσθε εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, εἰς τὴν γένναν τοῦ πυρὸς μαζί μὲ τὸν πατέρα σας τὸν διάβολον. Δι' αὐτὸν ἐδουλεύετε, δι' αὐτὸν ἐκοπιᾶζετε εἰς τὴν ζωὴν σας, καὶ αὐτὸν ἀπολαύσατε». Ὑπάγετε καταλαληταί, ὑπάγετε καταδόται, ὑπάγετε ἐπίορκοι, ἔπου δι' ὀλίγον χάρισμα, ἧ καὶ ἀπὸ πάθος κινούμενοι ὁμνύετε παρανόμως τὸ Εὐαγγέλιόν μου καὶ καταστρέφετε τὸν πλησίον σας μὲ τὴν ψευδῆ μαρτυρίαν σας, ἔπου πολλάκις ἐπήρατε ἀθώους εἰς τὸν λαιμόν σας καὶ ἐξωλοθρεύσατε παιδιά καὶ οἰκογενεῖας καὶ τοὺς ἐχαλάσατε ἀπὸ τὰς ὄψεις τῆς φύσεως διὰ τὸ κείσασθε, διὰ τὰ τέλη σας, διὰ τὸν παράνομον φθόνον σας. Ὑπάγετε τώρα νὰ κατακαίεται ὁ λάρυγγάς σας ἀπὸ φωτὴν ἀσβεστον εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα, μαζί μὲ τὸν πατέρα σας τὸν διάβολον.

Ὑπάγετε ἀντίδικοι, οἵτινες δὲν ἐφροντίσατε διὰ νὰ ἔρῃστε εἰς ἐμένα ἔπου σὰς ἔπλασα καὶ σὰς ἔδωκα τὰ μιάτια καὶ τὰ ἐπίγεια ἀγαθὰ μου νὰ χαίρεσθε ἀλλὰ ἐφροντίσατε νὰ ἀρέσητε τοῦ πατρὸς σας τοῦ διαβόλου,

διὸ καὶ τὰ ἔργα τοῦ ἐποιήσατε. Ὑπάγετε ἀχάριστοι καὶ ἀχόρταγοι ἔπου διὰ Θεὸν τὴν κοιλίαν σας προσκυνᾶτε καὶ λατρεύετε, μὴ βαστώντες τὰς Τετάρτας καὶ τὰς Παρασκευὰς, ἀλλὰ καταλύετε καὶ κρέας καὶ ὀφάριον καὶ εἴτε ἄλλο σὰς ἐδίδαξεν ὁ διάβολος διὰ νὰ τὸν ἀρέσητε. Δὲν στοχαζέσθε ὅτι τὴν Τετάρτην παρεδόθη εἰς χεῖρας τῶν Ἰουδαίων διὰ τὴν σωτηρίαν σας καὶ τὴν ἁγίαν ἡμέραν τῆς Παρασκευῆς ἐτελείωσα τὴν ζωὴν μου ἐπάνω εἰς τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ χύνων τὸ αἷμά μου διὰ νὰ σὰς ξεπλύνω ἀπὸ τὸν βόρβορον τῆς ἁμαρτίας, καὶ νὰ σὰς χαρίσω τὴν βασιλείαν μου, ἔπου διὰ σὰς ἐσταυρώθηκα; Καὶ οἱ εἰς αὐτὴν τὴν ἁγίαν ἡμέραν τῆς Παρασκευῆς καταλύετε καὶ κρέας καὶ ὀφάριον, ὡσὰν χοῖροι ἄγριοι καὶ ὄχι ὡσὰν ἄνθρωποι Χριστιανοί. Ἴδετε καὶ στοχασθῆτε ἀπὸ τὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας μου ὅτι τὴν ἡμέραν τῆς Παρασκευῆς ἔπου ἐσταυρώθη, ἔλη ἡ οἰκουμένη γνωρίζουσα με διὰ ποιητὴν καὶ πλάσιγν ἐτρόμαξεν, ὁ ἥλιος ἐσκοτίσθη, ἡ γῆ ἐσεισθη, τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ εἰς τὸ μέσον ἐσχίσθη, τὰ μνημεῖα ἠνεώχθησαν, οἱ νεκροὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ τὰ μνημεῖα, γνωρίζοντές με διὰ Θεὸν καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Καὶ οἱ εἰς αὐτὴν τὴν ἁγίαν ἡμέραν πράττετε τὰ ἄνομα ἔργα σας. Κατηραμένος, καὶ ἀφωρισμένος, καὶ ἀσυγγώρητος ὁ λάρυγγας, ἔπου καταλύει τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν κρέας καὶ ὀφάριον χωρὶς σωματικῆς ἀσθενείας. Στοχασθῆτε ὅτι θέλω ἀνοίξει τοὺς καταρράκτας τοῦ οὐρανοῦ, νὰ ἐρέξω νερὸ κοχλάτο

εις τὰς 10 Φεβρουαρίου κανείς δὲν θὰ ἴξῃσῃ, καὶ θέλω βράξῃ εις τὰς 8 Ἀπριλίου αἷμα καὶ πῦρ νὰ κατακαύσω τὰς ἀμπέλους σας καὶ τὰ χωράφια καὶ τὰ χόρτα, καὶ θέλω ρίψῃ θηρία πτερωτὰ καὶ ἀνήμια νὰ σὰς καταφάγουν, καὶ νὰ φωνάζετε ὁ εἰς τὸν ἄλλον: «ἐβγάτε σεις οἱ ἀποθαιμμένοι νὰ ἔμβωμεν ἡμεῖς οἱ ζωντανοί, διότι δὲν ἡμποροῦμεν πλέον νὰ ὑποφέρωμεν τὴν ὀργὴν τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ καὶ τὸν θυμὸν του». Καὶ πάλιν λέγω θὰ πέμψω σκότος, ἀστραπὰς καὶ βροντὰς, νὰ σὰς κατακαύσω καὶ νὰ μὴ λυπηθῶ. Ἀλλοίμονον εἰς σὰς τι ἀπολογία ἔχετε νὰ μοὶ δώσετε τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως. Τὴν ὥραν ἐκείνην, θέλει τρέμει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἀλλοίμονον εἰς ἐκείνους ὅπου ἔπραξαν τοῦ διαβόλου τὰ ἔργα. Ἴδετε ἄνθρωποι, νὰ ἀπέχητε ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας, ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνειαν, τὸν φθόνον, τὴν πονηρίαν, τὴν μοιχείαν τὴν κλοπὴν, ποῦ κλέπτετε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον. Ἐὰν αὐτὰ δὲν ἀφήσετε, θέλετε ἰδεῖ τὰ φοβερά μου σημεῖα καὶ θὰ τρομάξητε ἀπὸ τὴν ὀργὴν μου, ὅπου ὁ οὐρανὸς θέλει τρέμει καὶ ἡ γῆ θὰ σεισται, ὁ ἥλιος θὰ σβύσῃ, ἡ σελήνη καὶ τὰ ἀστρα θὰ πέσουν, ἡ θάλασσα θὰ βρωμῆσῃ, τὰ πηγὰδια θὰ ξηρανθοῦν, καὶ σεις θὰ τρέμητε ὡς τὰ φύλλα τοῦ δένδρου, καὶ ἀνάπαυσιν ποσῶς δὲν θὰ ἔχετε.

Ἀλλοίμονον εἰς ἐκείνους ὅπου βλασφημοῦν τὸ ὄνομα μου, μὲ τὴν βρωμερὰν των γλῶσσαν καταπατοῦντες τὸν Σταυρὸν. Θέλουν ἰδεῖ τὸν Σταυρὸν τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως νὰ ἔρχεται μετὰ τῶν οὐρανίων ταγμάτων ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δόξης, καὶ θὰ τρομά-

ξουν ἀπὸ τὸν φόβον του. Τότε θέλει τοὺς σύρει ὁ ποταμὸς ὁ πύρρινος. Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Ἀλλοίμονον εἰς ἐκείνον τὸν ἱερέα ὅπου δὲν διδάσκει κάθε Κυριακὴν τὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου, θέλει δώσει φρικτὴν ἀπολογία διὰ τὸ ποίμνιόν του τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ. Καὶ πάλιν λέγω διὰ τὴν ἀγίαν μου ἐπιστολὴν, ὅτι δὲν ἐγράφη ἀπὸ χέρι ἀνθρώπου, ἀλλ' ἀπὸ τὸν Πατέρα μου τὸν ἐπουράνιον. Καὶ ὅποιος ἄνθρωπος εὐρεθῇ νὰ φλυαρήσῃ διὰ τὴν ἀγίαν μου ἐπιστολὴν καὶ εἴπῃ ὅτι εἶναι ἀπὸ χέρι ἀνθρώπου νὰ ἦναι ἐπικατάρτοι, καὶ ἡ ψυχὴ του νὰ ἦναι μετὰ τοῦ Ἰούδα τοῦ προδότου, καὶ νὰ κληρονομήσῃ τὸ ἀνάθεμα Σοδόμων καὶ Γομόρων καὶ νὰ βασανίζεσθαι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Καὶ πάλιν λέγω, ὅτι ὅποιος δὲν δεχθῇ τὴν ἀγίαν μου ἐπιστολὴν μὲ ὄλην του τὴν καρδίαν, νὰ κληρονομήσῃ τὴν γέενναν τοῦ πυρὸς τὴν ἄσβεστον, ἐπειδὴ δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ποιητοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἀλλ' εἶπεν ὅτι δὲν εἶναι γεγραμμένη ἀπὸ τὸν πατέρα μου. Καὶ πάλιν λέγω ὅτι ὅποιος ὑβρίζει τὸν ἱερέα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου καὶ δὲν τὸν ἀγαπᾷ καὶ δὲν τὸν εὐλαβεῖται ὡς πανάγιον τοῦ Θεοῦ ὑπηρέτην, ὅπου τὸ ἅγιον Πνεῦμα κατέβη εἰς τὴν κεφαλὴν του, θέλει δώσει μεγάλην ἀπολογία τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ὥραν τῆς κρίσεως. Εὐλογημένος νὰ ἦναι ἐκεῖνος ὁ Χριστιανὸς καὶ ἀπὸ τὸν Πατέρα μου ὅπου πάρη τὴν ἀγίαν μου ἐπιστολὴν μὲ

δλην του τήν προθυμίαν, και τήν διαβάζην εις τόν οίκόν του. Και αν έχη άμαρτίας ώσαν τας τρίχας τής κεφαλής του, και ώσαν τά φύλλα του δένδρου, όλα συγχωρούνται και λυώνουν. Συγχωρεί και εύλογει ο Θεός τόν οίκόν του και τά έργα του και όλα τά αγαθά του. Και πάλιν λέγω, ότι έποιος θρέψει πεινασμένον και ένδύση γυμνόν, και δεχθή ξένον εις τή σπητί του και τού δώση έλαημοσύνην, θέλουν πληθύνει τά αγαθά του και θέλω τόν εύλογήσαι ώσαν τόν Άβραάμ και τόν Ισαάκ και τόν Ιακώβ. Και πάλιν λέγω, άλλοίμονον εις εκείνους τούς γονείς όπου δεν έρμηνεύουν τά τέκνα των και δεν τά παρακινούν νά πηγαίνουν εις τήν άγιαν εκκλησίαν. Καλλίτερον νά μή τά έγεννούσαν, διότι θέλουν δώσει φρικτή άπολογίαν εις τόν φοβερόν κριτήν τήν ήμέραν τής κρίσεως. Διά τούτο έγώ ο άμαρτωλός και ανάξιός του Χριστού Πατριάρχης ταπεινός Ιωαννίκιος σας παρακαλώ αγαπητά τέκνα μου, χάρις υμίν και ειρήνη, υπό Θεού Πατρός, Κυρίου δε ήμών Ιησού, και σας ίδιω τήν εύλογίαν, παρακαλώ σας με όλους τούς άρχιερείς όπου έξήγγησαν τήν άγιαν ταύτην έπιστολήν και τήν έστειλαν εις τόν κόσμον όπως τήν δεχθήτε μετά πάσης προθυμίας. Και εύλογημένος ο άνθρωπος όπου τήν έχη εις τή σπητί του· δεν θέλει τού συμβή ποτέ κανέν κακόν, ούτε θέλει τού έγγίσει ο διάβολος τά πράγματά του, και εις τήν αιώνιον βασιλείαν τού συγχωρεί ο Θεός τας άμαρτίας του, και τόν δέχεται εις τήν βασιλείαν του. Εις Δόξαν Πατρός Υιού και άγιου Πνεύματος νύν και άεί και εις τούς αιώνας των αιώνων. Άμήν.

*Εις τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.*

Αὕτη ἡ ἐπιστολὴ εὐρέθῃ ἐπάνω εἰς τὸν ἄγιον Τάφον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπρωθένου Μαρίας. Καὶ νὰ γνωρίζῃ κάθε ἄνθρωπος καὶ νὰ εἰξεύσῃ, ὅτι ὅστις διαβάσῃ τὴν εὐχὴν αὐτὴν μίαν φορὰν τὴν ἡμέραν καὶ τὴν βαστῆ ἐπάνω του δὲν φοβᾶται κακὸν θάνατον, οὔτε ἀπὸ ποταμὸν, οὔτε ἀπὸ ἐχθροῦ. Ἀλλὰ διασκηρτίζονται ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἀκόμη ἔχει χάριν αὐτὴ ἡ εὐχὴ, ὅποιος τὴν διαβάσῃ μίαν φορὰν τὴν ἡμέραν, ἐκείνος ὅπου θέλει τού εἶθαι ὁ θάνατος ὁ διορισμένος θέλει ἴδῃ τὴν Κυρίαν τοῦ Κόσμου τρεῖς ἡμέρας προτύτερα.

Ἀκόμη ὅποιος τὴν διαβάσῃ ἐπάνω εἰς γυναῖκα ὅπου μέλλει νὰ γεννήτῃ ἔλευθερώνεται τὸ γρηγορότερον, ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΓΟΚΟΝ

Ἡ Θεοτόκος Πρωτόγεννη εὐλογημένη Μαρία κεχαριτωμένη Δεσποινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, εὐλογημένος ὁ κρηθὸς τῆς κοιλίας σου διὰ σωτῆρα ἕτακας τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Τῶν Ἀποστόλων λαμπρότης τῶν προφητῶν σύνκρισις, τῶν μακρότερον ἐκκλησιῶν, τῶν χριστικῶν τὸ κατεργάσιον σείπκτόν με Ιερθίνα Μαρία, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ἀγγέλων καὶ ὑπὸ τὴν στέπην τῶν πτερόγων σου, καὶ βοήθησόν με τὸν δούλον σου ἀπὸ πάντα πειρασμόν, ὅπου μέλλει νὰ μοῦ ἔλθῃ καὶ μή

μέ ἀπερρίψης ὡ Παρθένα Μαρία. Βεήθησόν με, Κυρία τοῦ κόσμου, τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως ὅπως ἔλθῃ ἡ ταπεινὴ μου ψυχὴ μέσα εἰς τὸν παράδεισον, ἔμπροσθεν εἰς τὸν ἀδέκαστον θρόνον τοῦ Υἱοῦ σου ὅταν ἔλθῃ νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον ἐν τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τῆς φρικτῆς αὐτοῦ παρουσίας καὶ νὰ ἀκούσω τὸ «Δεῦτε εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην μου βασιλείαν». Ναί, Δέσποινα τοῦ κόσμου, δώρησόν μοι τοῦ ταπεινοῦ δούλου σου τὸ «ητούμενον ἵνα εὐχαρίστως δοξάζω τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ

Τὸν φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς

Ἄγιε Ἄγγελε, ὁ ἐφραστὴς τῆς ἀθλίᾳς μου ψυχῆς καὶ ταλαιώρου μου ζωῆς, μὴ ἐγκαταλείπῃς με τὸν ἀμαρτωλὸν, μηδὲ ἀποστής ἀπ' ἐμοῦ διὰ τὴν ἀκρᾶσίαν μου· μὴ μοῦ δώσης χάραν τῷ πονηρῷ δαίμονι κατακυριεύσαι μου τῇ καταδυναστείᾳ τοῦ θνητοῦ τούτου σώματος. Κράτησον τῆς ἀθλίᾳς καὶ παρειμένης χειρὸς μου, καὶ ὁδήγησόν με εἰς ὁδὸν σωτηρίας. Ναί, ἅγιε Ἄγγελε τοῦ Θεοῦ, ὁ φύλαξ καὶ σκεπαστὴς τῆς ἀθλίᾳς μου ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, πάντα μοι συγχώρησον, ὅσα σοι ἔδλιψα πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ εἴτε ἤμαρτεν τὴν σήμερον ἡμέραν, σκέπασόν με ἐν τῇ παρουσίᾳ νυκτὶ καὶ διαφύλαξόν με ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου, ἵνα μὴ ἐντινι ἀμαρτήμητι παρεργίσω τὸν Θεὸν καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, τοῦ ὑποστηρίξαι με ἐν τῷ φόβῳ αὐτοῦ, καὶ ἄξιον ἀναδειξάι με δούλον τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΣΑ.

